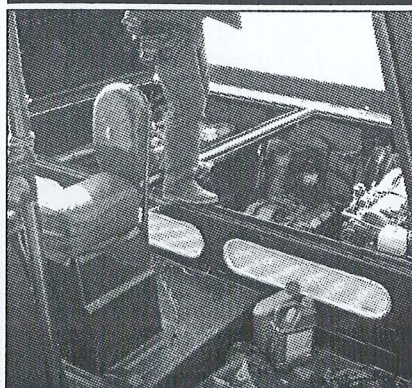
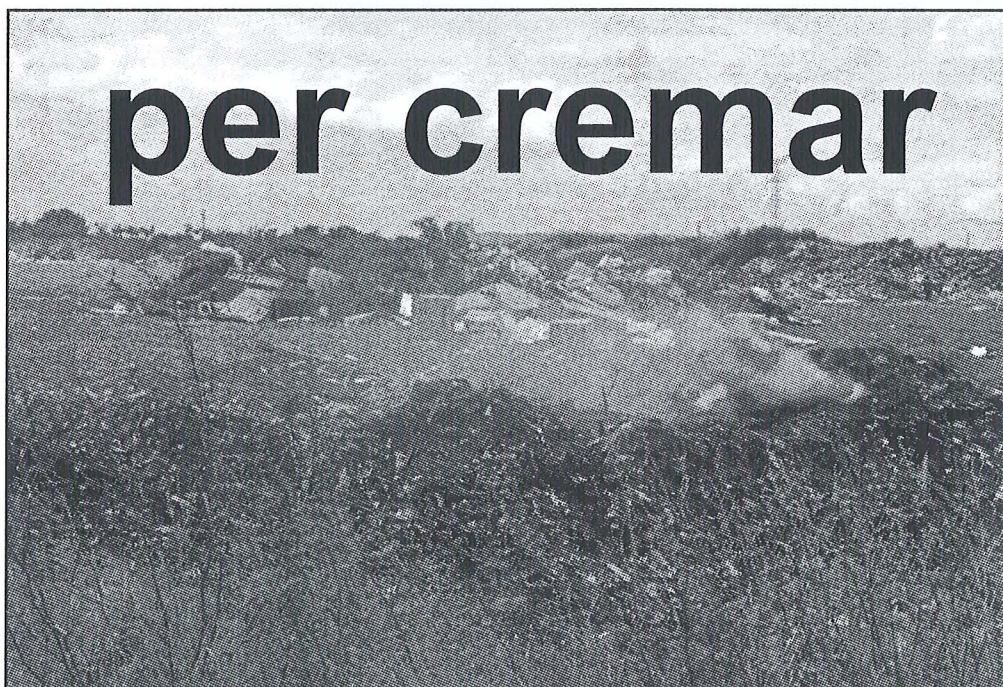

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 7 de novembre de 2003 • Núm. 408 • Any IX • 0.75 Euros

>> **ESPORTS** El CDB ja és líder

Trobades dues llanxes que podrien haver-se utilitzat per al narcotràfic

Aprovat el PAI Sant Isidre i una pujada d'impostos que manté la pressió fiscal

Alambor dona a conèixer els homenatjats i la XV Festa Literària del dia 22

Focsa ho cremava i

El viacrucis que patim els benicarlandos amb els incendis a l'abocador continua ara amb la pol·lèmica del paper

TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa garcia

L'empresa concessionària per al manteniment dels jardins i del Punt Net Focsa va estar llençant des que es va posar en marxa el punt net, bastants mesos per tant, el cartró i paper a l'abocador en comptes de facilitar el seu reciclatge, és a dir, que aquest material que havien estat seleccionant els benicarlandos a casa es va convertir en aliment del foc al llarg d'un temps. No és de vades, per tant, que l'abocador crema constantment al llarg dels mesos de l'estiu, situació que com recordem va provocar les queixes dels veïns de la Partida Clotals que van decidir encetar una campanya de recollida de signatures.

Aquest va ser denunciat per nombrosos ciutadans que s'havien percatat del trajecte que seguia el

camió de Focs, uns ciutadans que van decidir posar el tema en coneixement de la regidoria de mediambient de Benicarló, al front de la qual es troba el regidor del Bloc, Juan Lores.

Segons ha pogut saber La Veu, la comprovació per

car que durant dos dies es decidís tancar el punt verd al públic, que es trobava en un estat de col·lapse després que suspengués el transport de cartró a l'abocador.

Els continus incendis podrien haver estat una de

cartró que portaven els ciutadans al punt net i més tard van arribar les denúncies veïnals de testimonis improvisats.

Sembla ser que quan després de diverses gestions es va poder confirmar la responsabilitat de FOCSA en tot aquest afer, des de la regidoria es va decidir amenaçar l'empresa concessionària amb denúncies, expedients i retirades de concessions, que finalment es van quedar en advertències sobre possibles represàlies si continuava aquest *modus operandi*. Des d'aquell moment, FOCSA podria haver arribat a un acord amb una empresa d'Ampostas que actualment se'n fa càrrec dels contenidors de paper de la ciutat per tal de possibilitar el reciclatge del mateix. I es que tal i com asseguren diverses fonts consultades per aquest mitjà, fins el

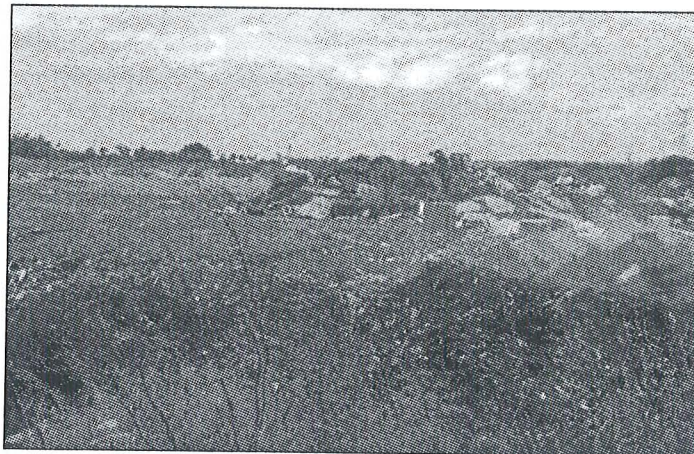
part de l'equip de govern del que estava passant va ser el factor que va provo-

les primeres alarmes a l'hora d'analitzar l'interrogant del que passava amb el

I'Ajuntament ho sabia

moment, part de l'equip de govern podria haver conegut els abocaments i malgrat no tindre cap tipus de permís, ser tolerats.

Des del Bloc s'assegura que aquesta era una herència de la que ningú no havia dit res al respecte, fins ara, quan tot sembla tindre importància i "se repleguen signatures per qualsevol cosa". En aquest mateix sac es posa el dipòsit de tot tipus d'estris i mobiliari al carrer per ser recollit, que ara sembla ser que "s'ha posat de moda, però que fa només dos anys que existeix, ja que abans no ho feia

ningú". I és que la comoditat, el desconeixement o potser el costum són en aquest cas, al igual que l'anterior els que motiven acucions desconsidera-

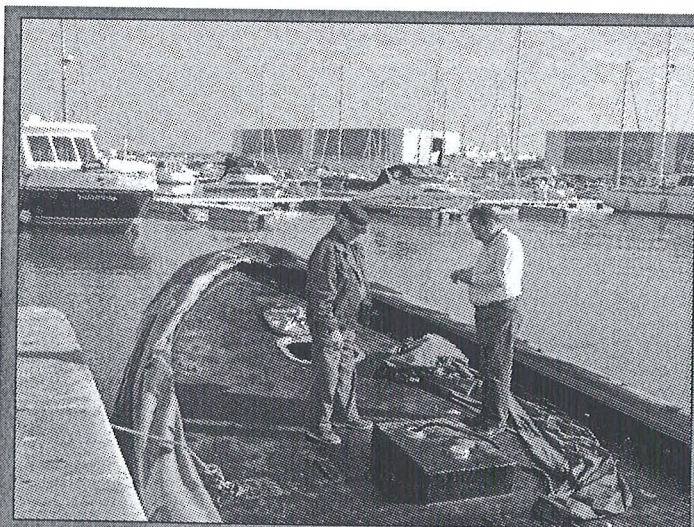
des amb el mediambient.

Mala gestió

Des del PSOE el comportament de FOCSA en la gestió del cartró respon a

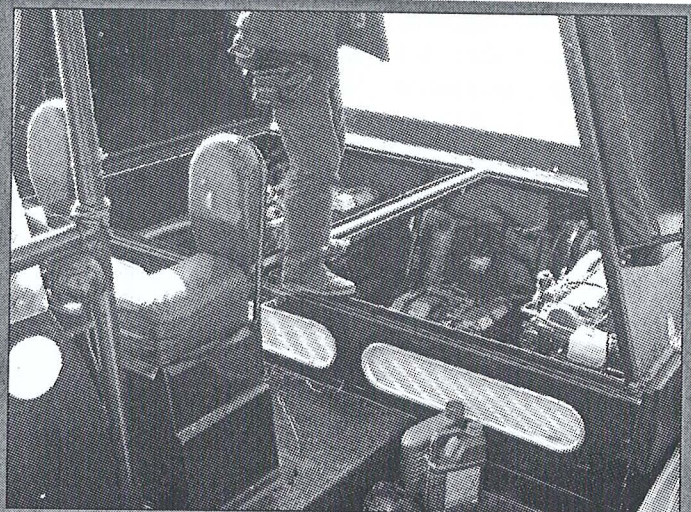
una falta de previsió des de l'ajuntament. El portaveu del grup municipal socialista, Enric Escuder, assegura que "d'haver-se realitzat algun conveni amb l'empresa, aquesta haguera pogut fer unes previsions i fins i tot muntar una embaladora per poder portar-ho fins una planta de reciclatge" en aquest sentit, explica que la directriu que agafa l'ajuntament de recollir el cartró agafà de sorpresa a FOCSA. A més explica que si la concessionària portava el cartró a l'abocador era perquè "des del consistori se li permetia".

Trobades dues llanxes que podien haver estat utilitzades per al narcotràfic

Una embarcació de Benicarló, el Pagre I, va localitzar dimecres a primera hora del matí a 12 milles de la costa i a la deriva una llanxa de 400 cavalls diesel, d'aproximadament 8 metres d'eslora. La llanxa

podria haver-se utilitzat amb la intenció d'introduir haxís a través de la costa de Benicarló. La hipòtesi que baralla la Guardia civil es veu reforçada davant la troballa a la platja de la Marxica

d'una altra llanxa Zodiac abandonada prop de les roques. En cap dels dos casos es va trobar ni combustible ni carregament de cap tipus. No obstant al costat de la zodiac es van trobar restes de borses buides així com

peces de roba que podrien haver estat propietat dels mateixos traficants, es per això que la Guardia Civil se les va endur com a prova del cas.

Premis Alambor i d'Homenatge

TEXT: **acalambor**

És una satisfacció per a l'Alambor poder anunciar-vos que ja és a punt una nova edició dels Premis Alambor i d'Homenatge. Enguany amb aquesta nova trobada cultural del país celebrem 15 anys de convocatòries del Premi Alambor que s'ha consolidat com un dels guardons més reconeguts en llengua catalana.

Com sabeu els Premis Alambor (XV Premi de Narrativa ciutat de Benicarló, XI Premi d'Investigació Idiomàtica, IV Premi d'Investigació Històrica) han estat creats amb la finalitat d'estimular la creació literària, l'estudi i a la investigació en els camps de la història i de la cultura referits al nostre país. A més l'entitat assumeix el compromís de la publicació de les obres guanyadores, dins de les Edicions Alambor.

L'altra vessant destacable, d'aquesta nit de cultura, són els Homenatges a aquelles

personalitats o entitats que han destacat en la seua trajectòria en l'àmbit científic, cultural i cívic. Enguany han estat elegides pels seus mèrits:

Distinció Científica: Programa Medi Ambient de Punt 2

Distinció Cultural: Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries

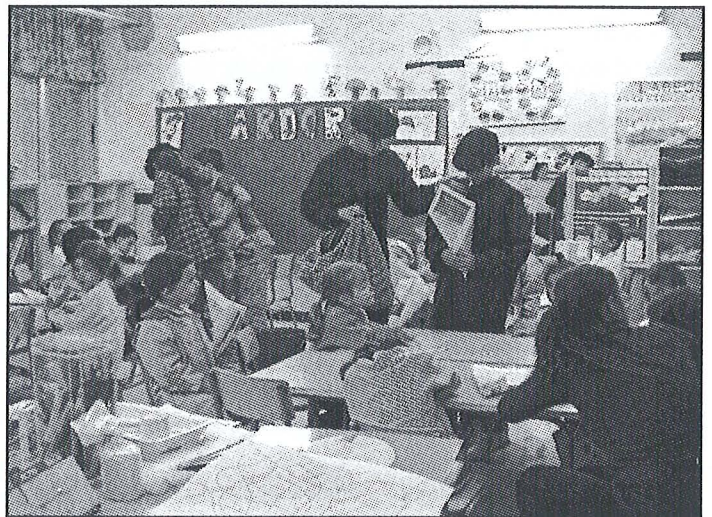
Distinció Cívica: Associació Cultural Salvem la Tossa de Benicarló

L'Escriptor convidat, en aquesta edició dels Premis, serà Vicent Pallarés. El Sopar tindrà lloc al Parador de Turisme de Benicarló el dissabte 22 de novembre a les 9 del vespre.

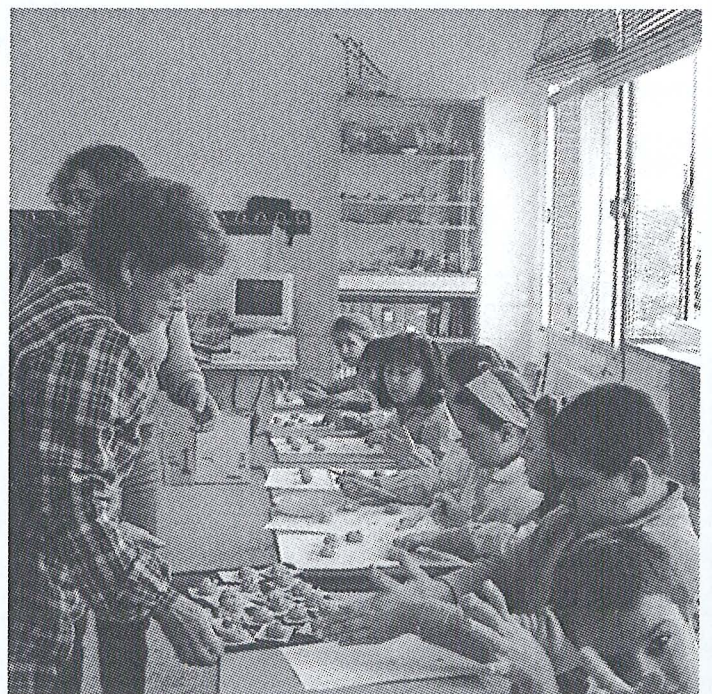
Desitgem que siga una trobada cultural de les nostres comarques en un ambient de joia i germanor. Els tiquets es podran recollir a la Llibreria Grevol abans del 18 de novembre. El preu és de 35 € per als socis i 38 € per als no socis.

Després de la castanayada

Els xiquets i xiquetes del Catalàn s'ho van passar molt be

Els més llepolis es van endur alguns panelllets a casa

Carme Conesa ja és una iaia centenària

La veïna de Benicarló Carmen Conesa Betí va celebrar ahir els seus 100 anys de vida. Carmen va ser obsequiada per l'Ajuntament amb un ram de flors i una placa commemorativa. L'anciana centenària destacava en la seva festa de natalici el suport i afecte que li han brindat les seves nebodes "hi ha filles que no volen tant a les seves

mares com les meves nebodes a mi".

Carme va tenir moments per a recordar els seus 19 anys d'exili a Brasil a causa de la vocació republicana del seu primer marit. Així mateix, va fer gala de la seva bona memòria davant els mitjans de comunicació recitant dues oracions.

FESTA DE LA CASTANYADA 2003

La passada setmana entre dijous 30 i divendres 31 d'octubre la comunitat educativa del Col·legi Públic Mestre Francesc Catalán de Benicarló va celebrar la tradicional festa de la Castanyada, una tradició popular que es feia tant per celebrar l'entrada de la tardor com per recordar els difunts, i ara la mantenim per no perdre-la.

Els actes de la celebració van començar a principis de setmana amb la compra dels ingredients dels panellets: pinyons, ametlla ratllada, sucre, etc. El dijous de bon matí els alumnes del Catalán des dels més menuts fins els de quart, van elaborar els panellets amb l'ajuda d'algunes mares i mestres, que van ser també les encarregades de portar les llandes al forn de Montse per coure'ls.

El divendres 31 els alumnes van fer una sèrie d'activitats relacionades amb aquest festa: dibuixos, cançons, refranys, etc, i els més grans es van encarregar de tallar les castanyes que ens havia portat l'Ajuntament de Benicarló. A partir del mig dia el professorat va començar a torrar les amb la castanyera de l'escola, quedant-se a dinar al col·legi Per la vesprada alumnat de sisè es van disfressar de castanyeres per repartir per les classes les castanyes ben torradetes, posant un bon grapat a les paperines que cada alumne s'havia preparat, per menjar-se-les seguidament acompanyades dels panellets fets pel matí, encara que més d'un se'ls va guardar per a casa seua.

A la festa també es van sumar ex-alumnes del Catalán que com una tradició més tornen a l'escola a saludar als ja antics mestres i companys, així com per a buscar el seu grapat de castanyes.

**Col·legi Públic Mestre Francesc
Catalán de Benicarló**

Segona Mostra de rebosteria de Tots Sants

Alguns dels dolços que es van poder degustar a la Mostra

Promocionar els dolços tradicionals de la Festivitat de Tots els Sants és l'objectiu que s'ha marcat el Parador Nacional de Turisme de Benicarló, que des del dilluns i fins el diumenge celebra la segona edició de la mostra de rebosteria "La dolceria de Tots els Sants. Els tresors dels convents d'Espanya". Amb la celebració d'aquestes jornades, els visitants del lloc poden assaborir no només les postres tradicionals de la comarca sino també de tota Espanya, "volem promocionar les postres típiques d'aquests dies juntament amb els quals s'elaboren en distints convents de la geografia espanyola, que són sobretot postres amb noms de tots els sants" explicava el director de l'establiment José Manuel Pina. L'assortiment és doncs bastant

ampli i variat, "tenim els cors de bisbe, els rovells i les frutillas de Santa Clara, els pans de San Antoni i els pastissos de Gloria, tots elaborats en distints punts d'Espanya, encara que hem ressaltat també les postres típiques d'aquí com són els panellets i els pastissets".

La celebració d'aquesta segona mostra ha vingut donada a conseqüència de la gran resposta del públic en la primera de les edicions. En aquest sentit, els més llaminers poden degustar aquestes especialitats bé a través de l'esmorzar o sopar al Parador o bé pagant 5 euros per la consumició d'una beguda calenta i sis dolços a elegir.

Campionat de gossos bòxer

Benicarló va acollir el cap de setmana pasta el campionat d'Espanya d'ensinistrament esportiu de gossos boxer que organitzava el Club Caní Baix Maestrat al camp de futbol del Jaime Primer.

Els guanyadors del torneig van ser en grup 1 el Barcelona José Molino amb el caní Buba i al grup 3 el benicarlano José Miguel Asensio amb el seu gos Karat.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 407

TEXT: el lector

En aquesta ocasió he respirat en veure el tema de la setmana. Dic que he respirat perquè darrerament, amb tantes portades dedicades a abocadors, fems, clavegueram, col·lectors, coliformes i, en resum, merda i més merda, el saló de casa meua havia esdevingut una mena de lloc insalubre, nociu i perillós on els olors s'acumulaven setmana rere setmana. Per fi aquest divendres va entrar l'aire fresc del nostre terme municipal amb l'article sobre el Puig de la Nau i el seu jaciment arqueològic. Reconec que no he visitat el poblat ibèric des de fa més de vint anys, quan només hi havia excavada una escala i poca cosa més. Ara m'he proposa d'anar-hi a la visita guiada que es farà a final de mes, amb la qual cosa podré parlar amb certa propietat o un mínim coneixement de causa. Es fa esment, tant al titular de portada com al reportatge, que què passarà amb la Tossa i el seu jaciment arqueològic. Segons tinc entès, aquest paratge pertany quasi bé tot, al terme municipal de Càlig, i suposo que abans de fer res s'hauran de posar d'acord tots dos pobles. A més a més, els especuladors i altre tipus de voltors hi han posat la seua mirada per veure una muntanyeta amb precioses vistes a la mar i al terme, que faria augmentar els dígitos dels seus comptes corrents. Per a acabar amb el tema, vull deixar palesa una cosa que

no comprenc. Es parla de la "ruta ibèrica del Maestrat", dins la qual mai no s'inclouen els poblats ibèrics que hi ha més enllà del Sénia, com si foren d'una altra civilització. A mi això em demostra la baixesa de mires dels nostres polítics i dels historiadors de calbot que tenim, perquè ja em dirà vosté, senyora Garcia, si els ibers dels actuals Benicarló, Alcanar, Vinallop o Vinaròs ja coneixien l'arbitraria divisió que el segle XIX va fer un tal Javier de Burgos en inventar el nefast terme "división provincial".

Passem pàgina. M'he llegit amb deteniment els canvis del sentit circulatori que volen fer. Després de reflexionar-ho una mica, he arribat a la conclusió que el mal ja està fet per culpa de polítics incompetents encapçalats per l'incombustible Mundo, però que les solucions plantejades poden alleujar una mica els problemes de trànsit. El secret està a no carregar la rotonda dels bocois, convertida en lloc obligat de pas per a tothom gràcies a la ineptitud dels nostres governants. També m'agrada la idea de deixar l'avinguda Catalunya amb un sol carril per banda i fer desaparèixer la illeta del mig, que només porta problemes i accidents. A vore si li donen una carxofa al regidor Domingo per la seua valentia d'afrontar aquest projecte que es va deixar al calaix l'anterior legislatura.

Poca cosa puc comentar del magistral article de Pere Bausà, però no em puc estar de dir la meua. M'ha fet molta gràcia això de que

a Benicarló allò que més predomina és la gespa i les palmeres. És a dir, una que vol molta aigua i una altra que no en vol gens. La meua felicitació als dissenyadors de les nostres zones verdes per la seua incompetència i el seu desconeixement de la botànica. Reconec que això també té el seu mèrit.

No comentaré res de les pàgines centrals perquè una d'elles encara fa olor de la setmana passada.

La meua ignorància en temes informàtics fa que no puga dir res d'allò que ens explica Taus a les seues periòdiques col·laboracions. L'única cosa que puc fer és que quan em canviaré l'ordinador no em compraré res del Bill Gates eixe i, si no li sap mal, li demanaré consell al seu articulista per tal d'instal·lar-me el Linux. Per cert, vull afegir alguns productes més afectats per l'efecte Danone, com ara els "caseríos", el "paper albal", el "colacao", la "nocilla", o els "quèlogs".

Magnífica crònica de llibres. Un parell de molt aconsellables i que ben segur satisfaran tots els seus lectors per la seua amenitat i el bon llegir.

Ho sento, però de les coses que diuen els del partit de Zapatero, ja no em crec res. Des que em vaig assabentar que els regidors d'aquest partit demanen i exigeixen totes les actes en castellà, aquesta gent no em mereix cap respecte ni cap credibilitat. No sé si això és la seua concepció de la defensa del valencià. No em cansaré mai de dir-ho.

Tenen els mateixos tics autoritaris i espanyolistes que Aznar, Zaplana o Paco Cascos.

La notícia de la Banda de Música mereix comentari apart. Ho sento, m'he tornat a fer un embolic. Llegeixo a la portada que "segona millor formació valenciana". Llegeixo la crònica del Certamen Autòmic de Bandes de Música i em sembla que a la secció segona participaven dues bandes, i que la nostra va quedar segona. O siga, segona de dos. Resumint, tres seccions, tres guanyadors, tres segons i un tercer. O no?

Dues setmanes seguides de Tolito. Quin goig! A veure si agafa la seguida i continua amb les seues col·laboracions setmanals. Mentrestant, el "crònica de Benicarló" ens segueix ofenent tractant-nos de curts, amoltonats i ximplers. I els arranjos que no diuen res.

L'ESPIFIADA DE LA SET-MAMA

No sé què fa la notícia de natió dins la secció de societat. Suposo que la raó és la mateixa per la qual les col·laboracions del Xiruca igual apareixen a la pàgina d'esports, que de cultura que de societat. Per què no apareix res del bàsquet ni de l'handbol?

EL PROJECTE GRAN SIMI (1)

TEXT: perebausà

Es gran simis -les espècies goril·la, orangutan, ximpanzé comú i pigmeu- sempre ens han cridat l'atenció pel gran parent que tenen amb nosaltres. Junt a les mones -més xicotetes i normalment amb cua-, són els éssers vius que sentim com més pròxims i sovint, ens reconeixem en els seus gests o accions. Tanmateix, per la majoria de la gent, hi ha un mur infranquejable, entre ells, animals, i nosaltres, persones humanes. I, aquesta circumstància justifica que els humans siguem posseïdors de drets i els animals, simis inclosos, no. Però les coses estan canviant.

El 21 de setembre de 1999, el Centre de Recherches Primatologiques Limitée (CRP), empresa amb adreça social a les Illes Maurici, sol·licità a l'ajuntament de Camarles, municipi del Baix Ebre, la llicència per a construir una granja de mones (macacos) per a l'experimentació.

Les instal·lacions constarien de gàbies per a 3600 animals, una nau principal i una sèrie d'edificis de serveis. El centre abastaria moltes institucions investigadores i de la indústria farmacològica de tota Europa. El CRP havia intentat construir la granja en diversos països europeus, però allí aquests centres estan prohibits -sols n'hi un molt discutit a Holanda-. Els primats, mones i simis, són apreciats en investigació perquè s'assemblen molt als humans. Aprofitant el silenci administratiu, l'empresa inicià la construcció el gener de 2001. Finalment, a 2002, la Conselleria de Política Territorial atorgà un permís parcial i l'ajuntament la llicència d'obres. L'oposició a la granja de macacos començà a

materialitzar-se. La Fundació Altarriba "Amigos de los Animales" presentà un recurs contenciós administratiu per a paralitzar el projecte. S'argumentaven les anomalies procedimentals i urbanístiques del projecte, els possibles perills a la salut humana, els impactes mediambientals, la vulneració de la normativa de protecció dels animals d'experimentació i l'alarma social creada. L'any

1989, a Reston (Virginia, Estat Units) fou detectat el virus de l'Ébola en una centre semblant al de Camarles; els animals infectats foren eliminats per una unitat especial de l'exèrcit. A l'estat de Florida i d'una granja semblant a la projectada a Camarles, s'escaparen dotzenes de mones que provocaren danys greus a la vegetació de la zona. Cal assenyalar que Camarles està molt prop del parc natural del Delta de l'Ebre. Per a molta gent, era inacceptable una granja de cria de macacos destinats al sacrifici o a la vivisecció. A setembre de 2002, més de la meitat de la població de Camarles ja havia signat en contra de la granja. Al Parlament de Catalunya, s'estava tramitant la modificació de la Llei 3/1988 de protecció dels animals i el grup d'Esquerra Republicana va instar a incloure la prohibició de centres d'explotació de primats

al nou text legal. La llei fou aprovada el 4 de juliol (Llei 22/2003) i, al seu article 24 apartat 3, es prohibeix aquest tipus de centres. En març de 2003, l'ajuntament de Camarles inicià el procés d'anul·lació de la llicència d'activitats de la granja i rebé el recolzament del Parlament de Catalunya. El 24 d'octubre, arribaren 300 macacos a Camarles procedents de les Illes Maurici, propietat d'un

laboratori alemany. Foren immobilitzats per la Generalitat i l'ajuntament ha demanat que siguin tornats al seu lloc de procedència.

El premi Príncep d'Astúries d'Investigació Científica i Tècnica 2003, fou concedit a l'etòloga britànica Jane Goodall qui, recentment, també ha sigut guardonada amb la Medalla Benjamin Franklin, una de les distincions científiques més importants del món. Jane Goodall és la màxima autoritat mundial en l'estudi dels ximpanzés en llibertat, a la natura. S'ha caracteritzat també per la defensa dels drets dels grans simis. Ha publicat: "Imaginem ara uns éssers que, encara que difereixen genèticament de l'Homo sapiens en aproximadament un 1 per cent i estan mancats de llengua parlada, tenen no obstant semblances amb nosaltres, poden sentir dolor, compartir emocions i posseeixen facultats intel·lectuals refina-

des. ¿Seguiríem avui permetent la seva utilització com esclaus? ¿Comprariem productes que s'han provat en ells a base d'infligir-los tortures físiques i mentals? Aquests éssers existeixen i s'anomenen ximpanzés".

Amb motiu de l'agonia de Floquet de Neu i del moviment d'estima que s'ha generat, La Vanguardia publicava el 23 de setembre de 2003 una entrevista amb Jesus Mosterin, catedràtic de filosofia de la Universitat de Barcelona i membre del CSIC. El professor Mosterin es partidari d'atorgar uns drets bàsics als grans simis. En l'entrevista reconeix que "Floquet no és un goril·la especialment admirable, i que el seu albinisme al medi natural seria un defecte fatal. Els veritables goril·les interessants són els que viuen en llibertat que estan en la plenitud de les seves habilitats i cultura" " L'Homo sapiens que abans havia exterminat els neandertals i altres homínids, ara està exterminant els ximpanzés i goril·les." Segons El País de fa uns dies, els estudis realitzats per científics nord-americans en primats demostraven que aquests suporten pessimament "les injustícies". Són els primats éssers amb principis morals?

Les investigacions en primats estan ensorrant. el mur que ens separa d'ells Hi ha alguna justificació racional perquè el grapat de cèl·lules que formen un embrió humà posseeixen drets legals i en canvi tots els simis del món no els meresquen?

Cartes a la directora

408

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Senyora directora,
Fa uns dies vaig tenir necessitat d'assistir a una reunió. Una reunió d'aqueixes en què no en coneixes els participants (veïns d'una partida afectada per un PAI, un club esportiu... no ve al cas especificar-ho, totes són iguals).

L'encarregat de dirigir la reunió es va dirigir als presents en valencià i ningú va dir res, tot semblava d'allò més natural. Al cap però

d'uns minuts s'hi va incorporar una parella que va saludar educadament la concurrència i que, acte seguit, va demanar també molt educadament que l'orador tinguera l'amabilitat d'adreçar-se'ls en castellà. Es van viure uns moments de tensió i, com era d'esperar, i després d'algun tímid estira i arronsa, la resta de reunió es va desenvolupar en la llengua de Cervantes.

Per curiositat, quan es va

acabar l'acte, vaig preguntar als nouvinguts quant de temps feia que estaven a Benicarló, perquè em sonava la seua cara d'haver-los vist alguna vegada pel carrer. La resposta em va deixar estupefacte. Feia prop de vint anys!

Alguna cosa ens falla quan algú que fa tant de temps que és entre nosaltres no té cap empatx a dir que no entén el valencià. És que no els hem sabut expli-

car bé les coses? És que el valencià és realment una llengua tan difícil que ni en vint anys es pot aprendre? O és que ens han agafat pel "pito del sereno"? O el que és pitjor, no serem en veritat "el pito del sereno"?

Miquel Nicolás

Menyspreu

Sra. Directora de la Veu de Benicarló:

Com a soci d'Alambor, no vull entrar en la polèmica de si ha estat o no una idea encertada tot això de demanar a l'ajuntament 1000 € per als premis Alambor però si que vaig a manifestar la meua opinió sobre l'actitud del nostre ajuntament front a la proposta de la junta de l'associació.

Els Premis Alambor tenen molt de pes dins l'àmbit cultural dels Països Catalans, molt més del que ens pensem els benicarlans. I per suposat, infinitament més, del que creuen que tenen el nostre alcalde, sr. Mundo, i els anteriors

regidors de cultura, sr. Escuder i sr. Flos.

Em sembla indigne que els nostre alcalde i els anteriors regidors de cultura, ara a l'ajuntament, després de seure durant tants anys a la mateixa taula personalitats del món de la cultura, la ciència i l'esport com que han estat als sopars literaris d'Alambor actuen com han actuat amb aquesta associació.

Aquesta gent han segut a la taula, han compartit el sopar amb Eudal Carbonell, Matilde Salvador, Àngel Alonso, Vicent Pitarch, Isabel Clara Simó, Alfred Giner Sorolla, Carles Santos, Joan Solà, Eliseu Climent,...

Aquestes personalitats que anomeno i moltes més que han vingut donen fe i aval de la importància dels premis Alambor.

Un d'aquests premis, el de narrativa, ha estat ofert a la ciutat de Benicarló i els senyors Mundo, Flos i Escuder i la gent dels seus partits, d'alguna manera o altra, al meu parer, l'han menyspreat. Després de seure amb elles i compartir impressions durant tot un sopar any darrera d'any, no s'han enterat de res. De vergonya!

Espero senyors Mundo, Flos i Escuder, i cap persona en representació seua, siga present al proper sopar. No s'ho mereixen i

tampoc en són dignes d'estar-hi.

Si aquestes persones fan acte de presència al sopar, jo, me'n donaré vergonya de la seua presència.

De totes maneres, en aquesta vida, tot es compra i es ven, fins i tot la dignitat, així de miserables som els humans, i una manera de recuperar la dignitat perduda pot ser amb 10.000 € per al premi de narrativa per al proper any.

Atentament la saluda,

El soci n. 1 de l'Associació Cultural Alambor.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
JOSEP BARBE
VICENT BORRA
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS, O
TAUS i GRE
Fotografies
i JOAN C

Editorial

L'abocador de la discòrdia

A la pesada llosa que ha suposat l'abocador sobre la salut dels benicarlandos se sumen ara les diverses informacions que apunten amb tota claredat a que l'empresa concessionària de la recollida i tractament de residus Focsa hauria estat incomplint la llei i incinerant la voluntat de milers de ciutadans que es prenen la molèstia de fer la separació de residus i durlos on toca. Doncs ara es veu que allò que molts benicarlandos i benicarlandes tractem d'evitar que passe ho fa l'empresa que s'endú uns quants milers d'euros en concepte de recollida i gestió de residus.

La notícia cau com un gerro d'aigua freda sobre aquells que fins ara perdiem un temps en baixar

el vidre o el paper i cartró fins el contenidor corresponent. A més se'ns queda la cara d'imbècils en saber que "agafen el cotxe i cap a l'abocador!" a l'espera que el proper incendi ho creme tot.

Ens pareix molt més greu la postura de l'Ajuntament de Benicarló que ha permès en estos anys la crema incontrolada de l'abocador. No s'han esmerat precisament en evitar unes cremes que s'han reiterat en el temps. El propi alcalde i actual president del Consorci de basures així ho va admetre l'any 1999. Pel compte que els du, als treballadors de Focsa, estem plenament convençuts, que la decissió de dur el cartró fins l'abocador no la van prendre ells. Hi va haver algú que ho va fer, i sem-

bla estrany que l'empresa la prengues per pròpia iniciativa, és massa perillós, per tant, només ens queda l'altre interlocutor, l'Ajuntament.

Novament han sigut els ciutadans els que han posat en alerta els polítics, evidenciant una vegada més que qui cobra per encarregar-se d'una faena molt concreta deu passar-se el matí prenent-se uns cafés per ací i per allà, o mirant-se el saldo del compte corrent, però no mirant-se els escrits de queixa que li fan arribar els ciutadans "per qualsevol cosa".

L'Ajuntament del nostre poble ha fugit en els darrers anys de comptar amb una regidoria específica que s'encarregue dels diferents afers mediamambientals que tenim al nos-

tre xicotet terme municipal, circumstància que - com a mínim- dona de pensar si en aquesta població aquest és un assumpte del que és millor no parlar-ne.

Sorprén també que l'actual regidor de l'àrea en els 100 primers dies no haja tingut ocasió de veure el que passava al Punt Net i molt més que davant un flagrant incompliment de la llei i els diferents contractes l'Ajuntament ho deixara tot finalment "en advertències sobre possibles represalies".

Com és possible? Algú ens ven la moto. I de venedors de motos, els benicarlandos ja n'estem farts.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: a trossets, rebosadeta amb una pasta amb all i joliverd i fregida amb un bon oli d'oliva per al regidor de cultura JL Guzman. La idea de fer i enviar a qui ho desitge el programa d'activitats culturals de cada més es mereix aquesta carxofa. Ara no tindrem cap excusa i dir que no ens havíem enterat.

PANISSOLA: un bon grapat de panissoles per al sr. Enric Escuder i els seus companys de partit. S'ho haurien de fer mirar! Com es pot demanar en un ple que l'ajuntament funcione en valencià si ells són els primers en demanar les actes de les sessions en espanyol. Suposem serà algun tipus de malaltia hereditària, sinó no s'entén.

SUSANNA ANGLÉS,
ERA, PERE BAUSA,
S, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
LGA LLUCH, JOSEP V.
GORIO SEGARRA
LLUISA GARCIA
ARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÉVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

PLE: Aproven el PAI Sant Isidre

TEXT: noemíoms

La modificació de les ordenances reguladores d'impostos municipals va ser un dels punts principals que es van abordar al llarg del ple de Benicarló que celebrat el dijous a la nit. Malgrat tractar-se d'un tema econòmic els punts es van aprovar per unanimitat de tots els grups que componen la corporació, ja que van considerar que les pujades es mantenen dintre dels marges de l'IPC.

També per unanimitat es va aprovar el PAI Sant Isidre així com la documentació d'homologació i PRIM del sector Sant Isidre. La decisió que ve consensuant-se des de fa mesos mitjançant converses entre la cooperativa i els diversos partits que conformen el consistori permetrà que la cooperativa trasllade les seves instal·lacions situades en el nucli urbà de Benicarló al polígon industrial permetent convertir sòl industrial en sòl urbà. En aquest sentit, destacava el regidor d'Urbanisme, José Antonio Redorat els beneficis que reportarà a Benicarló la decisió ja que la Cooperativa, que seguirà sent l'ama dels terrenys cedirà el seu ús a la ciutat, un tràmit que es reflectirà pròximament en "un conveni urbanístic on apareixeran les ofertes jurídico-econòmiques". El ple no només va permetre

abordar dades econòmiques i urbanístics sinó que també es va parlar de projectes. En aquest sentit, els socialistes van plantejar una sèrie de projectes a través d'una moció perquè la Generalitat els assumís reflectint-los en els seus pressupostos. Una proposta que tant Bloc com PP van qualificar de carta als reis. Una denominació a la que el portaveu del PSOE Enric Escuder contestava dient que "si esta carta serveix perquè vinguen infraestructures donaré per ben emprat el qualificatiu". Escuder va criticar que malgrat ser una moció oberta a incorporar reflexions dels altres partits cap va voler participar.

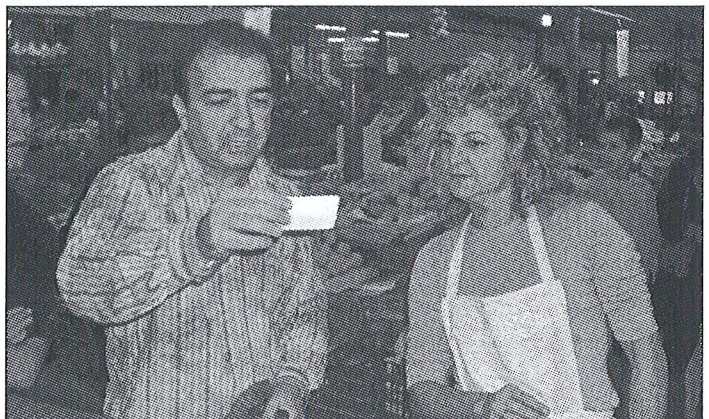
D'altra banda es va aprovar per unanimitat una moció dels socialistes que demanava l'adhesió de l'ajuntament de Benicarló al manifest per la llengua. Malgrat comptar amb el suport de tots els grups no van faltar els comentaris irònics del Bloc. José Luis Guzmán advertia que "és inconcebible que el PSOE presente una moció d'aquestes característiques quan els mateixos regidors socialistes que la presenten demanen les actes en castellà, en concret en l'àrea de cultura, la de medi ambient o participació ciutadana".

Gerhardiotto Joebges dona 600 llibres a la biblioteca

La biblioteca municipal de Benicarló ha incorporat a la seua selecció més de 600 llibres aquesta setmana gràcies a la donació que n'ha fet un ciutadà alemany.

Gerhardiotto Joebges, que així es com s'anomena el benefactor ha decidit donar aquesta col·lecció de llibres en alemany abans

de torna a la seua terra natal. D'aquesta manera, Joebges pretén facilitar la lectura en alemany no només als nadius d'aquell país que resideixen a Benicarló sino també als benicarlondos que estiguen aprenent haches idioma germànic.

Ana Alarcón se'n va de creuer

L'Associació de Venedors del Mercat Municipal va realitzar el sorteig del creuer entre els clients que van comprar durant el mes d'octubre en aquest recinte. Després de l'expectació que s'havia creat durant tot el mes, una ma innocent li va donar al president del Mercat municipal de Benicarló, Pere Baca, la butlleta amb el nom del guanyador, en aquest cas guanyadora, Ana Alarcón. Conjuntament amb aquest tiquet es van extreure tres més de reser-

va en el cas que no es pogués localitzar l'agraciada.

El premi serà lliurat oficialment aquest dilluns a les 12 del migdia en el mercat municipal pel responsable de Costa Cruceros, empresa que havia cedí el premi als venedors del mercat. L'associació de venedors del mercat havia distribuït 50.000 butlletes per a repartir-los entre els clients en el marc d'aquesta campanya.

EL POETA CONTRA LA INJUSTÍCIA

TEXT: jmSanAbdón

MANEL GARCIA GRAU.
La mordassa. Perifèric
edicions. Catarroja. 2003

"La poesía es un arma cargada de futuro" escrivia ja fa molts anys el poeta Gabriel Celaya, ¿era ingenu el poeta bilbaí? En aquests temps de liberalisme desfermat, on no hi més moral que la moral del mercat, molts deuen pensar que sí, que "són malos tiempos para la lírica" com cantaven els anys 80 els inoblidables Golpes Bajos. Però per molt malament que hi vagen les coses, sempre hi ha veus profètiques que s'alcen del mig de la multitud per denunciar les injustícies, aquesta ha estat moltes vegades la funció dels poetes, i aquesta és, sens dubte, la funció

que fa el darrer llibre de Manel Garcia Grau, que porta al límit el seu compromís amb la societat, que ja es venia manifestant clarament en els seus dos darrers treballs poètics.

La mordassa està compost de dos llargs poemes, el primer porta per títol "No trespassing", en ell agrupa els versos de dos en dos i els comença amb un "No", a la manera del "Diguem no" raimonià, el poeta ens insta a dir no, de vegades a fets actuals i circumstancials: "No al frau de cap Terra Mítica/ sense la pròpia i ancestral veu de la terra". O "No a la neolliberal Europa/ ni a les prebendes del seu llaquim ocult sota la desesma". Però també diu no als poetes que escriuen des de la seua torre d'ivori, i obliden el ser humà: "No a la litera-

tura sense l'home/ ni al paper sense la carn del sobreviure." En altres versos defensa els valors universals dels sers humans de totes les èpoques: "No a l'esclavatge pusilànim de la intolerància/ ni a l'essència odorant del seu rostre." O "No a la guerra ni a l'espiga de la consciència/ sadollada en nom nostre."

El segon poema del llibre porta per títol "Efectes colaterals", on el poeta reflexiona àmpliament sobre la essència del ser poeta, defèn el caràcter profundament humà dels seus versos: "Ah, l'home, aquell abisme ferament/ i fulgentment humà.", reivindica la veu d'aquells poetes que són un referent de la poesia universal, Maiakovsky, Pound, Brossa, Machado, Brodsky, Vives o Aub. Però sobretot defensa el dret del

poeta a escriure lliurement: "No patiu més pels cretins i els corifeus/ i els egòlatres i la seua mordassa:/ sols amb els mots viscuts/ entre el fràgil diàleg dels ulls,/ creieu-ho,/ heretarem la terra."

La mordassa és un crit contra la injustícia, però també un cant d'esperança, esperança en què alguns sers humans ajudaran la humanitat a fer aquest pas endavant per a ser plenament humans.

Cal destacar també el pròleg fet pel poeta mallorquí Sebastià Alzamora, un pròleg totalment militant, amb referència a fets concrets de l'actualitat més recent, sense concessions amb els abusos dels poderosos.

L'Escenari convoca un concurs de teatre entre els joves

TEXT: noemioms

L'Escola de Teatre l'Escenari ha convocat el primer premi de teatre Infantil i Juvenil de Benicarló. L'objectiu del certamen en potenciar l'afecció pel teatre entre els xiquets i els joves, i fent que ells mateixos escriguen els seus propis textos teatrals. A més, es pretén que amb aquesta iniciativa es difonga el teatre com un bé cultural educatiu i d'entreteniment.

El concurs es basa en

dos categories, la infantil per a xiquets d'entre 9 i 12 anys i la juvenil per al sector d'entre 13 i 16 anys.

Els originals s'han de presentar, per duplicat, abans del 20 de març del 2004, dia mundial del teatre infantil i juvenil i podran estar escrits tant en valencià com en castellà.

Les obres es remetran en sobre tancat a la seu de l'escola, al carrer major, 42, codi postal 12580 de Benicarló. Al sobre s'inclouran les dades del concursant

com son el nom, direcció, data de naixement i telèfon. Els guanyadors d'ambdues categories rebran com a premi la posada en escena de la seua obra, i tota la despesa de producció i muntatge correrà a càrrec de l'Escenari. Els premis seran 60 euros en llibres per cadascun dels guanyadors.

8
anys

de cultura
i informació

Guzmán veu difícil un pacte amb el PSOE

TEXT: noemioms

Balanç més que positiu el que fa el Bloc Nacionalista Valencià del treball realitzat pels cinc regidors nacionalistes al llarg dels cent primers dies de la nova legislatura en els que el Bloc ha governat Benicarló amb el Partit Popular. Segons el portaveu del Bloc per Benicarló i regidor de cultura, José Luis Guzmán, estan satisfets perquè "a pesar de poc temps que fa que el Bloc té capacitat de decidir i condicionar el govern del ciutat, ja es nota el canvi. La ciutat té ganes de canvi i això en alguns casos implica fins i tot que qüestions pendents de resoldre heretades d'anteriors legislatures es vegem ara absolutament prioritàries i se'ns pressione perquè aconseguim solucionar-les".

Entre els avanços més destacats que ha realitzat el Bloc a Benicarló, Guzmán ressaltava aspectes com el de la recollida selectiva a través de la sol·licitud de reforç de contenidors i la realització de serveis especials de recollida de cartró a domicili pels comerços del centre de la ciutat, la instal·lació de contenidors en l'abocador del Camí Moliners, així com la negociació d'entrada de terra per a apagar l'incendi

de l'abocador. Guzmán destacava la creació de la regidoria de medi ambient, les reunions amb diverses associacions així com amb el Seprona per a abordar problemes relacionats amb el medi ambient i l'elaboració de quatre ordenances municipals sobre contaminació lumínica, poda i tala d'arbres, abocats en el clavegueram públic i instal·lació d'aparells d'aire condicionat.

D'altra banda, el portaveu del Bloc destacava el tarannà dialogant d'aquesta força celebrant reunions amb propietaris d'associacions ciutadanes per a integrar les seves propostes al Regla-

ment de Participació ciutadana, la sol·licitud d'una nova línia educativa al CEIP Eduardo Martínez Ródenas que actualment ja aquesta aprovada i la creació de l'extensió de l'Escola Oficial d'Idiomes, però sobretot l'aparentment proper desbloqueig de l'expedient de la Fundació Compte Fibla. Segons Guzmán, la última reunió va tenir lloc fa una setmana i en ella es va evidenciar un avanç important en les negociacions que porten a terme l'Ajuntament, el rector i els representants de la Fundació Compte Fibla. "Benicarló podria tenir molt aviat un espai soci-cultural que fa

massa temps que està parat" explicava el regidor de cultura. En l'àmbit informàtic Guzmán ressaltava l'adopció del sistema lliure Linux i el compromís de l'ajuntament de complir la normativa de la -lei orgànica de protecció de dades, mentre que en benestar social subratllava la contractació de personal en diversos serveis i centres d'aquesta àrea.

A pesar d'aquest balanç satisfactori dels primers cent dies de legislatura, Guzmán no descartava que els últims canvis en la presidència i secretària del Bloc pogueren incidir en el replantejament d'un pacte amb el PSOE a Benicarló que no va poder concretar-se al juny perquè "el PSOE va incomplir l'acord arribat per les dues executives en diverses poblacions".

No obstant, advertia que "molt hauria de millorar la posició del PSOE perquè això fructifiqués en un possible pacte" ja que no obliden els atacs que han vingut patint "des que el 14 de juny es va prendre seient en el consistori, no obstant això estem oberts al diàleg" afirmava Guzmán.

El Bloc fa balanç positiu dels primers
100 dies de govern

Alambor
Benicarló
(1982-2003)

Associació Cultural Alambor
es complau a invitar-vos al cicle

Els divendres literaris

7 de novembre 19.30 h. **Els mites en la formació dels nacionalismes espanyol, francès i català.**
Presentació de **Des de temps immemorial** de Pau Viciano, a càrrec de l'autor i de Carles Lluch

14 de novembre 19.30 h. **Poesia i compromís**
Presentació de **La mordassa** de Manel Garcia Grau, a càrrec de l'autor i de Jaume Rolíndez

Ací no paga ni Déu

TEXT: robespierre

Així resava la novel·la del Quim Monzó. Doncs, en aquest poble sembla que passa el mateix.

La història de la platja del Morrongo no podria ser la que és sense els abocaments de merda que ha tingut sempre, amb bandereta blava i sense bandereta blava. Això ja no són fets, són realitats quotidianes que ens escatxillen estiu rera estiu. Però el que és sorprenent és la barra que tenen els polítics locals per escapolar-se'n de la seua responsabilitat i diluir-la en el cul de sac que representa la mal nomenada, alarma social.

No contents del numeret que va representar aquest estiu la "xorrada" de merda per la claveguera de la platja, que ja seria hora que la llevaren (la claveguera, no la platja, malpensats), i la lluguesca de hissar i llevar

el drapet blavet mentre la pala foradava buscant el tresor maleït, com deia, no contents amb el numeret anterior, els polítics locals ens tornen a sorprendre saltant-se, un "escritet" d'un Conseller que li aconsellava a Mundo que tanca-ra la platja.

Però el que més sorprén d'aquesta història és que Mundo també és diputat a les Corts, i que això se va plantejar allí com a pregunta doncs, què devia estar fent Mundo (si és que feia alguna cosa) quan va escoltar la resposta del Conseller?

Hagués valgut la pena que li l'hagueren fet la pregunta directament a ell. I què li hagués contestat el Conseller a ell, allí mateix! Encara que segurament, ni així se'n donaria per enterat.

Però el més sorprenent de tot això és que cap partit polític del nostre ajunta-

ment haja estat capaç de retraure-li absolutament res. Fa el que li dona la gana, ens enganya com a xinesos, com dia una ban-yista, i ací ningú diu res. Ni oposició, diguem PSOE, ni pseudooposició, diguem BLOC. Que el BLOC que està al govern, calle, com ho fa el seu regidor de nosequinambient, no em

“Què devia estar fent Mundo quan va escoltar la resposata del Conseller sobre els abocaments al Morrongo?”

sorprén, si obre la boca igual se li ompli de ..., però que el principal partit, de no sé sap quina oposició, no haja demanat el cap de Mundo, i el de tots els que

sabien açò i que tenien responsabilitats en el tema ja em deixa descol·locat. A veure si serà que també ho sabien? O, a veure si com se'ls hi van avançar a les Corts, això ara no anava amb ells?

Si això, on s'ha jugat amb la salut dels ciutadans per una banda, i en la credibilitat de les institucions per l'altra, no té cap mena d'importància per a aquesta gent, penso que s'ha perdut el nord i que l'únic interès que els representa són els vots del dia de les eleccions per estar quatre anys més asseguts a unes cadires que haurien d'haver-les significat molt més.

Doncs, eixes cadires tenen els noms i cognoms de tots el ciutadans de Benicarló.

Tolito

Quí deia que no el casariem?

Jo prefereixo a la Sanuum. La sobirana desfollada d'una reina amb roba interior de disseny m'interessa molt més que la presentació d'un telediari de la Primera. Estimo més la claritat de les transparències d'un conjunt de llenceria a l'obscuritat de la manipulació

informativa. La veritat nua a la mentida disfressada. No s'amaguen les mateixes coses baix d'un sostenidor i unes bragues que darrere un taulell compartit amb l'Urdaci. Inevitablement, prefereixo la màgia dels primers misteris. L'engany dels segons espanta als

nasos més obtusos.

L'afició als concursos de bellesa dels Anson i cia. no ha aconseguit que es decanten per la model. Tot i ser els reis dels 'voyeurs' de les pasareles no han cregut adient que els espanyols gaudim de la frivolitat terrenal que ells disfruten amb

tota naturalitat. La doble moral de tota la vida ens ha privat del regal que desitjàvem: la tanga reial amb La Razón del diumenge.

LÍDERS EN SOLITARI

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Després dels resultats d'aquesta darrera jornada de lliga, el CDB és líder en solitari del grup nord de la primera categoria regional valenciana de futbol. Els deixebles del tàndem Xoco-De la Haba van guanyar amb placidesa a Torreblanca (0-2) mentre que el San Pedro no va passar d'un trist empat a casa contra el modest Rossell. Els grauers ja són ara a tres punts i només l'Alcalà, que va guanyar també 0 a 2 fora, ens segueix tirant l'alé al clatell a només un puntet. Ja vaig pronosticar fa dies que un equip on estiguera d'entrenador l'impresentable Rafael Barberà no faria més que tocar-nos els quinze diners tota la temporada (perdó per la brofegada, però és que aquest home aconseguix treure el pitjor de mi, igual que li passa a Iñaki Gabilondo amb el senyor Aznar).

La victòria al camp del Torreblanca no va ser un passeig militar, no. Diuen els cronistes seriosos -per cert, que la ressenya del Levante, iguallet que ací, també la signaven dos personatges- que abans de la finalització del primer temps ens vam quedar amb

només deu homes per l'expulsió per doble amonestació del central Robert. Ens va succeir igual que la setmana passada, que vam tornar fer bona la màxima d'Helenio Herrera i amb deu vam jugar millor que amb onze.

El primer gol -Jordi Fernández, secallós xiqueto que ha pujat del juvenil- no va arribar fins prop del minut setanta. El segon el va materialitzar Peris -"un fenómeno" que sempre em diu De la Haba- quasi a les acaballes del matx. Deguera fer goig vore la reacció del públic local en comprovar com un paísà seu, exjugador seu, els acabava d'enfonsar al penúltim lloc de la taula classificatòria.

També em va cridar l'atenció llegint la ressenya deia que Burriel va ser substituït al minut trenta. No sé si seria per alguna lesió o per motius tàctics, però em decanto a pensar que el canvi va ser perquè no donava el rendiment esperat. Veig que a les tertúlies catòdiques hom diu la seua sobre les alineacions, que si ha de ser titular Anta i no Javi Bueno, si Jonatan està o no en forma, i comprovo que no passa res. Per tant jo mateix també em considero legítimat per dir la meua sobre la

situació del jove valor canterà; penso que Burriel és defensa, un contundent i majestuós central amb una gran projecció però que si se'l posa al mig del camp se'l condemna sense remissió al fracàs. O el posen al darrera o el deixen a la banqueta, però desubi-

"Els deixebles del tàndem Xoco-De la Haba van guanyar amb placidesa a Torreblanca (0-2) mentre que el San Pedro no va passar d'un trist empat a casa contra el modest Rossell"

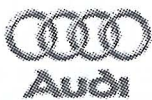
car-lo és conduir-lo al desànim i a la derrota. Queda dit.

Diumenge vinent ens visita l'equip de les Coves de Vinromà, que no sé quin va ni m'interessa perquè segur que guanyarem. El tàndem tècnic no podrà comptar ni amb Robert ni amb Raül Martínez. Quatre partits li han caigut al llambrenc extrem pel seu presumpte i fantasmagòric intent d'agressió. Però no passa res, a la plantilla del

Benicarló hi ha vint-i-dos homes disposats a jugar, alguns encara inèdits en la present temporada.

M'agradaria acabar fent-li un suggeriment al regidor d'esports. Sé que no té el saludable hàbit de llegir aquesta pàgina, és més, tinc entès que no es llig ni aquesta revista! Però també sé que algú li farà arribar la comanda. Estaria bé, deia, que la regidoria que dirigeix l'amic Marcos Marzal imitara una mica la de Cultura. No, no ho dic perquè escriga en valencià, aquesta és una guerra perduda malgrat la votació a favor de no sé què d'això del valencià en el darrer ple de l'ajuntament. Ho dic perquè potser estiguera bé que cada mes s'elaborara un calendari d'activitats esportives perquè sempre hi ha ociosos que no saben on pondre els caps de setmana.

Ara bé, això ho hauria de fer ben fet, amb mesura, i no com el regidor Guzmán que ha inclòs com a acte cultural un presentació fallera. Ja estem al cap del carrer.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Congrés de traumatòlegs

TEXT: noemioms

El parador de turisme de Benicarló va ser la seu la setmana passada de la trentaunena edició del congrés anual de la Societat de Traumatologia i cirurgia ortopèdica de la Comunitat Autònoma Valenciana.

L'acte declarat d'interés científic-sanitari per la conselleria de Sanitat de la Generalitat Valenciana va vore com passven per allí al voltant de 500 professionals procedents no només de la Comunitat Valenciana sino també de tot l'estat i de l'estranger fins i tot.

El congrés pretenia

acostar les noves aplicacions a pròtesis modulars, tractament de tumors malignes, cirurgia de revisió femoral, pròtesis de cadavera, tractaments d'inestabilitat de l'hombro i altres fractures complexes.

En la pràctica totalitat dels tractaments s'han realitzat seguiments per poder comprovar el resultat de l'aplicació. Així mateix s'han realitzat valoracions clíniques finals per diversos metges donant un resultat molt satisfactori en general.

Meeting de natació adaptada

TEXT: noemioms

Benicarló acollirà el 13 i el 14 de desembre el tercer meeting internacional de natació adaptada en piscina curta. L'esdeveniment coincideix amb la celebració del primer congrés internacional d'activitats aquàtiques adaptades que se celebrarà el 12, 13 i 14 de desembre. Aquesta és ja la tercera vegada que trien Benicarló com a seu del meeting de natació, una decisió que segons els organitzadors ve donada pel gran suport i interès que posa ajuntament i ciutadania en l'event, "estem a Benicarló com a casa, sempre que hem vingut ací ens hem trobat amb amics" afirmava el responsable de la Federació d'esports adaptats de la Comunitat Valenciana,

Ricard Sanz, a més de justificar-se en les completes instal·lacions de les que gaudeix la ciutat. Sanz destacava que es tracta d'una competició consolidada i en la que enguany fins i tot en prendran part esportistes de caire internacional, en aquest sentit, calculava que es podrien reunir al voltant de les 250 o 300 persones per a participar en el campionat, ja que en aquesta edició podran aconseguir marques mínimes per classificar-se per anar a Atenes. Així entre 6 i 7 persones de l'estat podrien acreditar un marca mínima, que en el cas de la comunitat Valenciana podria estar a l'abast de dos o tres nadadors.

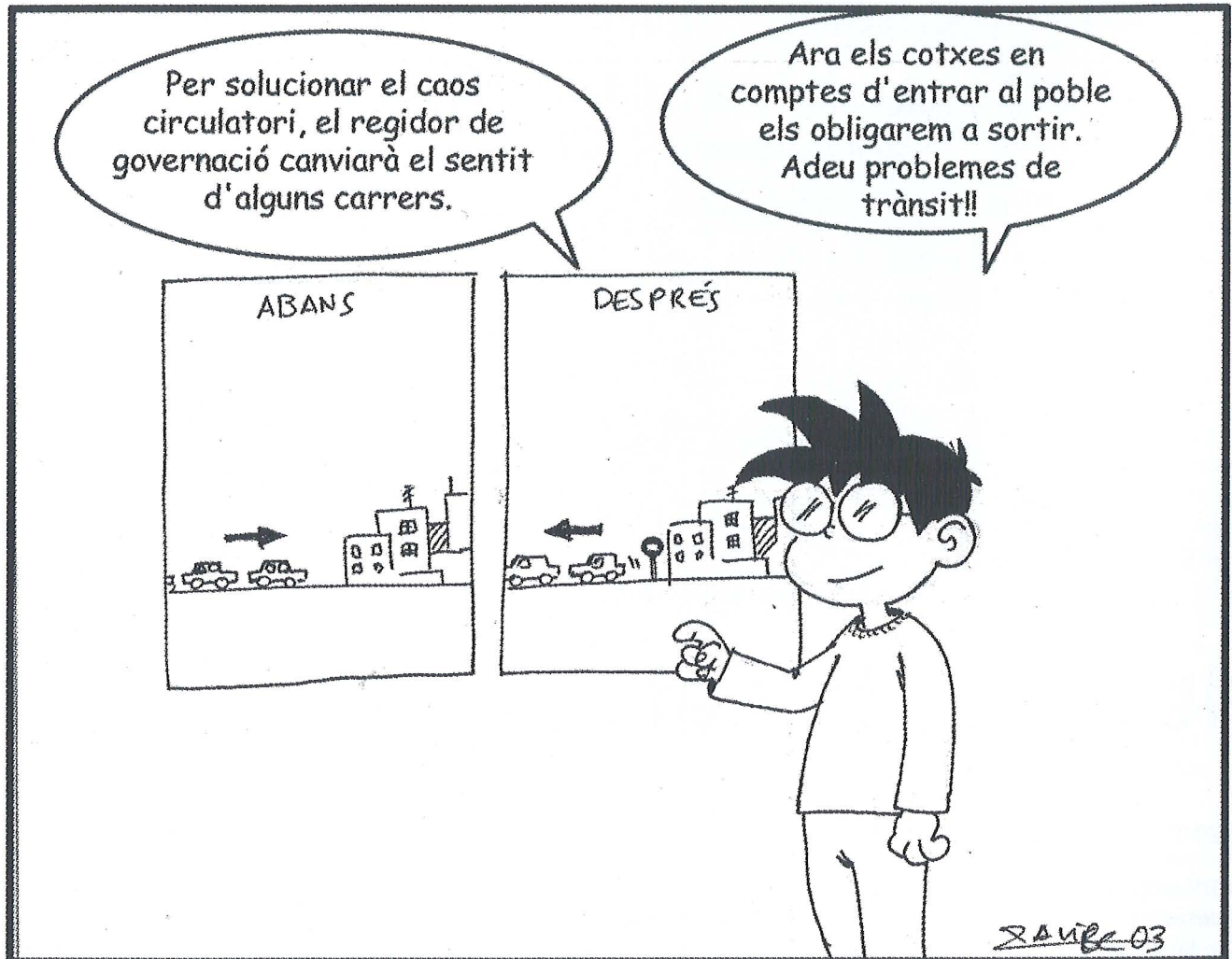
D'altra banda, assegurava que el congrés podria reunir a uns 150 assistents a part dels ponents i de els comuni-

cacions lliures que hi puguem haver. A més, es comptarà amb la presència d'autoritats dels esports adaptats i de la presidenta del comitè paralímpic internacional.

Segons Sanz, la celebració del campionat de natació adaptada no es un tema relacionat exclusivament amb l'oci i la competició sino que

l'objectiu que es persegueix es que a través del congrés es veja la utilitat terapèutica i d'integració del discapacitat. A més subratllava que s'ha alalrgat el termini d'inscripcions fins el pròxim 30 de novembre.

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ